

گرامی باد ۱۶ آذر

روز اتحاد روز مبارزه و پیروزی

اتحاد کار

شماره ۱۴۱ ادی ۱۳۸۵

ژانویه ۲۰۰۷

ETEHAD KAR

JANIVERY

VOL 13. NO. 141

تماس با روابط عمومی سازمان:

نامه های خود را به آدرسهای زیر از یکی از کشورهای خارج برای ما پست کنید.

آدرس سازمان در فرانسه:

AZAMI
116 RUE DE CHARENTON
75012 PARIS FRANCE

آدرس سازمان در نروژ:

POST BOKS 6505
RODELO KKA
0501 OSLO 5
NORWAY

آدرس پست الکترونیکی

etehadefadaian@wanadoo.fr

info@etehadefedaian.org

آدرس صفحه سازمان در اینترنت

www.etehadefedaian.org

۲۲۴۱۳۱۰۲۱۷ (۴۹)

فاکس

۶۲۰۵۱۴۱۱۲ (۳۳)

تلفن

بها معادل: ۱/۵ ارو

پنجاه و سه سال از شانزدهم آذر ماه سال ۱۳۳۲ و به خاک افتادن بزرگ نیا، قندچی و شریعت رضوی گذشت. از آن پس تا کنون دانشجویان در این روز یاد این سه دانشجو و همه جانباختگان راه آزادی را گرامی داشته، این روز را به نماد مقاومت دانشگاه و سمبل مبارزه علیه دیکتاتوری و استبداد بدل کرده‌اند. تقریباً در تمامی سال‌های خفقان زده دوره شاه، دانشجویان به اشکال مختلف در این روز به جنب و جوش درآمده و نگذاشتند بر خاطرهما گرد فراموشی نشینند و شعله مبارزه رو به خاموشی گیرد.

با به قدرت رسیدن جمهوری اسلامی دانشگاهها بیش از پیش در مبارزه علیه استبداد نقش بدوش گرفتند و یکی از کانونهای پر جوش و خروش و یکی از سنگرهای نیرومند مدافع آزادی شدند. ایفای این نقش و ایستادن دانشگاه در این جایگاه، حکومتیان را بر آن داشت تا برای فتح این سنگر با تمام قوا وارد میدان شوند. در گام نخست به تشکلهای چپ و آزادیخواه در دانشگاهها یورش آوردند و همزمان برای مدتی دانشگاهها را تعطیل کرده و دانشجویان و اساتید آزاداندیش را از زیر تیغ تصفیه شورای انقلاب فرهنگی گذراندند. تعطیلی دانشگاه نمی توانست دوام آورد و نیاورد.

با بازگشایی دانشگاهها فقط تشکلهای دانشجویی وابسته به قدرت اجازه فعالیت یافتند، اما از درون همین تشکلهای دانشجویی سر برآوردند که قدرت را به چالش کشیده‌اند. ۱۶ آذر را امروز همین دانشگاهها و همین دانشجویان پاس می‌دارند. در برابر حکومت، دانشجویانی صف کشیده‌اند که بعضاً توسط قدرت حاکم و با استفاده از امتیازات حکومتی پایشان به دانشگاه باز شده بود. شاید این همه دشمنی با دانشگاه و خشونت و کینه توزی علیه دانشجویان از این رونیز هست.

جمهوری اسلامی برای خفه کردن صدای دانشگاه نه تنها نیروهای انتظامی و وزارت اطلاعات و دادگاه عمومی انقلاب را به میدان کشانده است، بلکه به ناگزیر ارگانهای دیگری چون حراست و کمیته های انضباطی و بسیج دانشجویی را نیز فعال کرده به جان دانشجویان انداخته است. امروز مرتجعترین جناحهای حکومت بر سر قدرت‌اند و اگر تا دیروز در ظاهر لباس شخصی ها و افراد خودسر در کنار نیروهای انتظامی، در سرکوب دانشجویان فعال بودند، امروز اما خود در راس حکومت بی هیچ دغدغهای فرمان سرکوب صادر می‌کنند.

در برابر این تهاجمات دانشگاه به مقاومت ایستاده است، اما این مقاومتها پراکنده است و ناهماهنگ. صدای اعتراض به بازداشت ها، اخراج ها، به بستن نشریات دانشجویی، به احکام انضباطی، به تفکیک جنسی سرویسها و بوفهها، به طرح ستاره دار کردن دانشجویان و .. یکدم فرو نمی‌نشینند. برغم این همه ایستادگی، حکومت از تهاجم بازمانده است. کمتر روزی است که فعالان دانشجویی تحت پیگرد قرار نگیرند، تشکیلی غیر قانونی و یا دانشجویی بازداشت نشود، برای نام نویسی در دانشگاه سنگ اندازی نشود و .. اگر دیروز باطنی را به خاطر برافراشتن پیراهن خونین به زندان انداختند، امروز کیوان انصاری را به اتهام تبلیغ علیه نظام به بند می‌کشند.

حکومت در سرکوب تا بدان اندازه وقیح شده است که مزدورانش به راحتی حتی برخی دانشجویان را نیز به قتل می‌رسانند. پریروز عزت ابراهیم نژاد را در خوابگاه دانشگاه تهران به قتل رساندند، دیروز محمدی را در زندان کشتند و امروز توحید غفارزاده نادی را به ضرب چاقو در سبزواری به خاک انداختند.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران بر این باور است که راه سد کردن تهاجم استبداد در دانشگاهها هماهنگ کردن مبارزه پراکنده دانشجویان حول خواستههای دانشجویی است. مبارزه برای برچیدن فضای شبه نظامی دانشگاهها، بازگشت اساتید و دانشجویان اخراجی به دانشگاه، ملغی کردن طرح ستاره دار کردن دانشجویان، آزادی دانشجویان زندانی و فعالیت آزاد تشکلهای و نشریات دانشجویی از جمله خواسته هائی است که دانشجویان قادرند حکومت را با مبارزه متحدانه خود، به عقب نشینی وادار کنند. مبارزات دانشجویان زمانی نیرومن شده و از کارائی لازم برخوردار می شود که با مبارزه سایر جنبش های مردمی پیوند خورده و یگانه شود. اما تا زمانی که دانشجویان نتوانند مبارزه خود را هماهنگ کرده و متحد شوند، امکان پیوند مبارزه آنها با سایر اقشار مردم یک رویاست. از اینرو ما بر این باوریم که امروز مهمترین وظیفه دانشجویان در محیط دانشگاه، اتحاد در یک تشکل دانشجویی است. تشکیلی که نه مهر این یا آن قدرت سیاسی را بر پیشانی داشته باشد و نه از این یا آن حزب سیاسی پیروی کند. تشکیلی که برپیشانی برنامه اش خواست های دموکراتیک و آزادیخواهانه دانشجویان حک شود.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران در روز دانشجو یاد همه جانباختگان دانشگاه را گرامی داشته، به تمامی دانشجویانی که به خاطر آزادی در زندان گرفتار شده اند و یا در بیرون زندان مرارت کشیده و می‌کشند، درود می‌فرستد. ما فدائیان وظیفه خود می‌دانیم با تمام نیرو از مبارزه دانشگاهیان حمایت کنیم.

کمیته مرکزی اتحاد فدائیان خلق ایران

پانزدهم آذر ماه ۱۳۸۵